

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423204546
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1423204546.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci navrhovateľky: H. X. V.-K., X. XX. XX. XXXX, L. Š. N. Č. X, L., zastúpená advokátom: JUDr. Filip Petrínek, PhD., Dostojevského rad č. 1, Bratislava, proti odporcovi: L. L., X. XX. XX. XXXX, L. L. X. N. Č. XXXX/XX, L., zastúpený advokátkou: JUDr. Ivana Hutňanová, Krížna ul. č. 17D, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 11. septembra 2023, č. k. 36C/15/2023 - 47, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Odporcovi p r i z n á v a proti navrhovateľke nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa vytvárania akýchkoľvek prekážok a to vrátane umiestňovania akýchkoľvek predmetov, zastavenia alebo státia motorových vozidiel alebo akéhokoľvek iného spôsobu bránenia v sprístupnení nehnuteľností evidovaných Okresným úradom: H., F.Z. S., S.: H., S.: R., F. Ú.: R.: J. J. K. M., J. Č. XXXX/X, B. na Z. Y. Č. XXXX, J. J. K. M., J. Č. XXXX/X, B. na Z. Y. Č. XXXX, R., R. Č.: XXXX, J. R.: J. Ú. R., N. na J. J. Č.: XXXX/X, B. na Z. Y. Č. XXXX, J. J. K. M., J. Č. XXXX/XX, B. I. na Z. Y. Č. XXXX, J. J. K. M., J. Č. XXXX/XX, B. na Z. Y. Č. XXXX (výrok I.), odporcu poučil, že môže ako žalobca podať voči navrhovateľke (neodkladného opatrenia, pozn. odvolacieho súdu) ako žalovanej žalobu vo veci samej, ktorou sa budú (zrejme bude, pretože žalovaná je iba jedna osoba, pozn. odvolacieho súdu) domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia (výrok II.) a navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok III.). Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d) c. s. p., § 326 ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 C. s. p., § 3 ods. 1, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 1, 3 Ústavy Slovenskej republiky a vecne dôvodnosťou návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, keď mal z obsahu predložených listín dostatočným spôsobom osvedčené tvrdenia navrhovateľky ohľadom správania odporcu spočívajúceho vo vytváraní prekážok zastavením motorového vozidla na nehnuteľnosti J. Č. XXXX K. U., druh pozemku: ostatná plocha, ktorého výlučným vlastníkom je Mesto Stupava, Hlavná 1/24, 900 31 Stupava, IČO: 305081, na základe čoho dospel k záveru o dôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti odporcovi v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Poukázal na to, že

strany sú vlastníkami vyššie špecifikovaných nehnuteľností, ktoré spolu susedia s tým, že k jednotlivým nehnuteľnostiam v ich vlastníctve vedie prístupová cesta evidovaná na J. Č.. XXXX, K.. U., druh pozemku: ostatná plocha, ktorej výlučným vlastníkom je Mesto Stupava, Hlavná 1/24, 900 31 Stupava, IČO: 305081, ktorá je z jednej strany (južnej) z dôvodu existencie plotov a iných pevných prekážok trvalo nespôsobilá na prejazd vozidiel k pozemkom. Uviedol, že z predložených fotografií, ako aj záznamov o podaní oznámení zo dňa 16. 02. 2023 a 07. 05. 2023 je zrejme, že konaním odporcu dochádza k vytváraniu takého protiprávneho stavu, kedy navrhovateľka nemôže riadne realizovať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v jej vlastníctve, spočívajúce v riadnom prístupe k nim, keď sa odporca uvedeného konania dopúšťa tým, že umiestňuje motorové vozidlo s evidenčným číslom BL 381 LN spôsobom, že predstavuje takú prekážku na uvedenej ceste (zo strany spôsobilej na prejazd vozidlami), že už po nej nie je možný prístup motorovými vozidlami (osobné motorové vozidlo, stavebné stroje) na nehnuteľnosti navrhovateľky, resp. z nich. Poukázal na skutočnosť, že odporca tak svojou činnosťou vedome bráni navrhovateľke v realizácii práva prejazdu cez verejnú prístupovú cestu, vo vlastníctve tretej osoby (Mesto Stupava) z tej strany, ktorá je prejazdná, pričom dobrovoľnú nápravu zo strany odporcu, vzhľadom na jeho doterajšie správanie, nemožno očakávať s tým, že navrhovateľke, okrem znemožnenia prístupu na nehnuteľnosti v jej vlastníctve, vzniká v dôsledku konania odporcu v súvislosti so stavebnými prácami na stavbe umiestnenej na nehnuteľnostiach odporcu (zrejme navrhovateľky, pozn. odvolacieho súdu) aj materiálna škoda v súvislosti so znemožnením odchodu stavebných strojov z jej nehnuteľností, napr. finančná náhrada poskytnutá zhotoviteľovi za ušlý zisk počas doby, po ktorú nemohol odísť z nehnuteľností navrhovateľky. Uviedol, že okrem toho vzniká navrhovateľke aj ďalšia materiálna škoda, napr. v podobe úhrady nájomného za nehnuteľnosť, v ktorej momentálne býva až do času, kedy bude môcť bývať v rodinnom dome umiestnenom na nehnuteľnosti. Skonštatoval, že za daného stavu je vlastnícke právo navrhovateľky, ktorého súčasťou je aj právo nehnuteľnosti riadne užívať, opísaným konaním odporcu svojvoľne obmedzované a predstavuje dôvod na neodkladnú úpravu pomerov medzi stranami, nakoľko pokiaľ odporca bez zjavného dôvodu navrhovateľku, prípadne iné osoby, ktoré sú v zmluvnom vzťahu s ňou, obmedzuje v práve prejazdu po verejnej prístupovej ceste (evidovanej na J. Č.. XXXX K.. U., druh pozemku: ostatná plocha), ktorej výlučným vlastníkom je Mesto Stupava, dospel k záveru, že sú dané zákonné dôvody pre neodkladnú potrebu úpravy pomerov strán tohto sporu. Uviedol, že vzhľadom na uvedené návrhu navrhovateľky vyhovel s tým, že nariadeným neodkladným opatrením nedochádza k obmedzeniu práv osoby dotknutej neodkladným opatrením - odporcu, nad nevyhnutnú mieru, keďže sa navrhovateľka navrhovaným opatrením domáha len ochrany výkonu práva spočívajúceho v práve prejazdu po verejnej prístupovej ceste, ktorá je vo výlučnom vlastníctve Mesta Stupava, a to k nehnuteľnostiam, ktorých je vlastníčkou, za účelom výkonu svojich práv, ktorému odporca bez akéhokoľvek právneho, resp. iného dôvodu, bráni. Poukázal na skutočnosť, že nariadením tohto neodkladného opatrenia dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami tohto sporu, preto navrhovateľke neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 C. s. p.) a v zmysle § 337 ods. 1 a 2 C. s. p. zároveň poučil odporcu o tom, že môže podať proti navrhovateľke žalobu vo veci samej na navrátenie do pôvodného stavu alebo na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a vecne plným úspechom navrhovateľky vo veci, z dôvodu ktorého jej priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov vedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) C. s. p. a navrhol ho zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Nestotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, keďže vychádzajú z nesprávne zisteného skutkového stavu, o to viac, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia ani nie je možné zistiť, z ktorých konkrétnych predložených listín mal súd za osvedčené, že svojím motorovým vozidlom bráni navrhovateľke v prejazde cez verejnú prístupovú cestu (na J. Č.. XXXX) vo vlastníctve Mesta Stupava. Uviedol, že je pravdou, že navrhovateľka je bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na Z. Č.. XXXX (F.. Ú.. R.), C. J. M.-F. Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX C. XXXX/XX C. R. R. R.. Č.. XXXX C. E. J., Ž. E. Y. Y. X. B.M. na Z. Č.. XXX (F.. Ú.. R.) C. J. M.-F. Č.. XXXX/X, XXXX/ C. XXXX/ X C. R. R. R.. Č.. XXXX C. XXXX R. V., Ž. E. B. J., Ž. H. R. E. Y. Y. X. B.R. na Z. Č.. XXXX (F.. Ú.. R.) C. J. U.-F. Č.. XXXX - ostatná plocha, celkom nesprávne a nepravdivé je však skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že mal umiestnené svoje motorové vozidlo na J. Č.. XXXX vo vlastníctve Mesta

Stupava a tým bránil navrhovateľke v prejazde cez túto verejne prístupovú cestu k jej nehnuteľnostiam. Namietol, že nie je zrejmé, z akých listín predložených navrhovateľkou, súd takéto skutkové zistenie urobil, keďže z fotodokumentácie, ktorú predložila, takéto skutkové zistenie urobiť možné nebolo a žiadne iné dôkazy v tomto smere nepredložila, a preto namietol nesprávne skutkové zistenie súdu, keďže svoje motorové vozidlo U.: L. mal umiestnené na J. M.-F. Č.. XXXX, B. na Z. Č.. XXX (F. Ú.. R.), ktorá je v podielovom spoluvlastníctve E. J., X.. XX. XX. XXXX (Y. J. X/XX) C. C. G., X.. XX. XX. XXXX (Y. J. X/XX), a to na základe Zmluvy o nájme uzavretej dňa 10. 05. 2023 (predtým aj na základe zmluvy uzavretej dňa 10. 05. 2022) medzi ním ako nájomcom a vlastníčkami parcely ako prenajímateľkami, v rozsahu časti parcely 50 m² vymedzenej v prílohe zmluvy (označenej ako „Určenie plochy k nájmu na J.. Č.. XXXX“), na základe geodetického zamerania odborne spôsobilou osobou. Uviedol, že nikdy nemal umiestnené svoje motorové vozidlo na J. Č.. XXXX vo vlastníctve Mesta Stupava, ktorá je prístupovou (príjazdovou) cestou na danom mieste, ako to nesprávne skutkovo zistil súd prvej inštancie s tým, že takéto skutkové zistenie súdu nemá navyše oporu ani v návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá v návrhu (na str. 2) „len“ všeobecne tvrdí, že mal umiestnené svoje motorové vozidlo na príjazdovej ceste, ktorá je jedinou prístupovou cestou, a tá je v danej lokalite takto používaná už desiatky rokov a jej umiestnenie kopíruje stav, ktorý je v danej lokalite obvyklý a zaužívaný. Poukázal na to, že na žiadnom mieste v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka netvrdí, že prístupová (príjazdová) cesta vedie po J. Č.. XXXX vo vlastníctve Mesta Stupava (resp. po verejne prístupovej ceste, ako to nesprávne skutkovo zistil súd prvej inštancie), pretože si je vedomá, že prejazd svojim motorovým vozidlom k svojim nehnuteľnostiam nerealizuje len cez J. Č.. XXXX Y. Y. H. R., ale prejazd neoprávnene realizuje aj cez súkromné pozemky, vlastnícky patriace tretím osobám (X.. F. F., E. J., C. G., J. N.), a to bez súhlasu týchto vlastníkov. Namietol, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia explicitne neuviedla, že sa domáha prejazdu po verejne prístupovej ceste, vedúcej po J. Č.. XXXX, vlastnícky patriacej Mestu Stupava, pretože v skutočnosti sa domáha prejazdu cez súkromný pozemok - J. Č.. XXXX Y. Y. E. J. C. C. G., ktorej časť (50 m²) má v prenájme a svoje motorové vozidlo mal umiestnené práve na tomto prenajatom pozemku, nie na verejne prístupovej ceste, t. j. nie na J. Č.. XXXX, ktorá je vo vlastníctve Mesta Stupava. Poukázal na to, že navrhovateľka tieto skutočnosti v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zamlčala, aj keď v zmysle § 326 ods. 1 v spojení s § 132 C. s. p. bola povinná v návrhu pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa veci a súd aj napriek tomu v odôvodnení napadnutého uznesenia opakovane konštatuje, že bráni navrhovateľke v prejazde cez verejne prístupovú cestu, a že sa domáha len ochrany výkonu práva spočívajúceho v práve prejazdu po verejne prístupovej ceste, ktorá je vo výlučnom vlastníctve Mesta Stupava, avšak takýto záver súdu nemá oporu ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani v žiadnom dôkaze a v konečnom dôsledku ani v skutočnom stave veci. Uviedol, že súdom prvej inštancie zistený skutkový stav veci je preto celkom nesprávny, nedostatočný a pre nedostatok dôkazov je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné. Dodal, že navrhovateľka si je vedomá, že prejazd svojim motorovým vozidlom realizuje neoprávnene cez súkromné pozemky vo vlastníctve tretích osôb, bez súhlasu týchto vlastníkov, keďže podielové spoluvlastníčky J. Č.. XXXX E. J. C. C. G. nesúhlas s prejazdom cez ich pozemky navrhovateľke písomne deklarovali v liste zo dňa 26. 05. 2023 (dôkaz č. 6), pričom v liste bola menovanými spoluvlastníčkami výslovne vyzvaná, aby rešpektovala ich práva osobného vlastníctva, ktoré od 12. 10. 2022 vydaním ich opakovaných nesúhlasov (evidovaných v spisoch na stavebnom úrade v Stupave) neustále a vedome porušuje neoprávnenými prejazdmi cez ich súkromný pozemok, slúžiacich k zabezpečeniu ňou vykonávaných nelegálnych stavebných prác, aj pomocou ťažkých stavebných mechanizmov, a to napriek riadne viditeľnému označeniu parcely ako „súkromný pozemok“. Uviedol, že menované spoluvlastníčky v liste zároveň opätovne deklarovali nesúhlas s prechodom a prejazdom navrhovateľky cez ich pozemok, a to peši, osobnými motorovými vozidlami, akýmikoľvek nákladnými vozidlami a ťažkými mechanizmami. K tvrdeniu navrhovateľky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že bol niekoľkokrát upozornený, a že rovnako tak bol tento stav riešený aj oznámením na polícii, avšak bezvýsledne (čo navrhovateľka preukazuje záznamom o podaní oznámenia na OO PZ Stupava zo dňa 07. 05. 2023), uviedol, že príslušníkom PZ deklaroval a preukázal, že svoje motorové vozidlo mal umiestnené na pozemku prenajatom od E. J. C. C. G., nie na parcele č. 1470, t. j. nie na verejne prístupovej ceste, takže neexistoval žiaden legitímny dôvod vyžadujúci si ingerenciu polície. K tvrdeniu súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, že navrhovateľke v dôsledku jeho konania v súvislosti so stavebnými prácami vzniká materiálna škoda v súvislosti so znemožnením odchodu stavebných strojov z nehnuteľnosti navrhovateľky, napr. finančná náhrada poskytnutá zhotoviteľovi za ušlý zisk počas doby, po ktorú nemohol odísť, a aj ďalšia materiálna škoda, napr. v podobe úhrady nájomného za nehnuteľnosť, v ktorej momentálne býva až do času, kedy bude môcť bývať v rodinnom dome

umiestnenom na nehnuteľnosti, resp., že obmedzuje navrhovateľku, prípadne iné osoby, ktoré sú v zmluvnom vzťahu s ňou, v práve prejazdu po verejne prístupovej ceste, odporca uviedol, že súd konštatuje uvedené skutočnosti bez akýchkoľvek dôkazov, čo je neprípustné, keďže ide o rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pri ktorom súd z podstaty veci vychádza len z predložených dôkazných prostriedkov a len na základe predložených (spravidla listinných) dôkazných prostriedkov môže považovať tvrdenia v návrhu za osvedčené (listinné dôkazné prostriedky majú osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie). Poukázal na to, že navrhovateľka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nielenže nepriložila jediný dôkaz, ktorým by preukázala tieto nekonkrétne a neurčité tvrdenia, ale nespĺnila si ani len povinnosť tvrdenia, keďže v návrhu v tomto smere netvrdí žiadne konkrétne a objektívne overiteľné skutočnosti (navrhovateľka ničím nepreukázala, že vykonáva legálnu stavebnú činnosť prostredníctvom konkrétneho, zazmluvneného zhotoviteľa; nepreukázala existenciu nájomného vzťahu a jeho predĺžovanie; nepreukázala, že jej vznikol ušlý zisk, či materiálna škoda titulom úhrad nájomného). Uviedol, že z Z. Č.. XXXX (dôkaz č. 1) nespochybniteľne vyplýva, že stavba nie je rodinným domom určeným na bývanie (ako to nesprávne skonštatoval súd prvej inštancie, keď skonštatoval, cit: „kedy bude môcť bývať v rodinnom dome umiestnenom na nehnuteľnosti“), ale stavba je poľnohospodárskou účelovou stavbou (druh stavby: Iná budova), pričom v danej lokalite, ide o chatovú, záhradkársku oblasť (na túto skutočnosť poukazuje v návrhu aj samotná navrhovateľka, keď tvrdí, že ide o chatovú oblasť), umiestnenú mimo zastaveného územia obce. Poukázal na to, že navrhovateľka (spolu so svojím H. A. K., X.. XX. XX. XXXX) ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na Z. Č.. XXXX (G. Č.. X) H. N. S. R. J. Č.. XXXX/ X C. Č.. XXXX/XX až na J. Č.. XXXX, vlastníčky patriacej Mestu Stupava (dôkaz č. 7), čím samotná navrhovateľka nielenže neoprávnene „zaberá“ Č. J. Č.. XXXX, ktorá je prístupovou cestou, ale zároveň sama vytvorila na prístupovej ceste vedúcej po J. Č.. XXXX prekážku brániacu jej v prejazde cez túto parcelu k jej nehnuteľnostiam (vlastné oplotenie navrhovateľky zasahuje do prístupovej cesty a zaberá verejné priestranstvo na J. Č.. XXXX Y. Y. H. R.; neoprávnený záber minimálne o šírke cca 3,03 m a dĺžke cca 16 m). Odporca vo svojom odvolaní namietol materiálnu vykonateľnosť výroku I. napadnutého uznesenia, keďže súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neoznačil miesto, ku ktorému sa uložené zdržanie sa konania vzťahuje a zopakoval, že svoje motorové vozidlo umiestnil na pozemku riadne prenajatom od jeho vlastníčok a žiadne prekážky brániace navrhovateľke v prístupe na jej nehnuteľnosti nikdy nevytváral, pričom sama navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani žiadne iné prekážky neuvádza, keď iba tvrdí, že umiestnil svoje motorové vozidlo na prístupovej ceste, čo však nie je pravdou. Namietol vykonateľnosť a zrozumiteľnosť aj výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým ho súd prvej inštancie poučil, že ako žalobca môže podať voči žalobkyni ako žalovanej žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia, keďže nie je zřejmé, akú žalobu vo veci samej má možnosť proti žalobkyni podať a akej efektívnej procesnej ochrany sa má žalobou vo veci samej domáhať, nakoľko súd prvej inštancie vo výroku II. len cituje druhú vetu ustanovenia § 337 ods. 2 C. s. p., avšak bez akéhokoľvek kontextu s výrokom I., pričom vo výroku II. napadnutého uznesenia sa poučenie o právnych následkoch nenachádza, a preto je uznesenie čo do jeho výroku II., obsahujúce poučenie súdu, zmatečné. Uviedol, že vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov má za to, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci a takto zistený skutkový základ pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, je celkom nedostatočný a pre nedostatok skutkových tvrdení a dôkazov nepreskúmateľný, keďže pre vydanie takéhoto rozhodnutia nemal podklady, jeho skutkové závery sú nesprávne a nepravdivé a nesprávny je tak aj z toho vyvodený právny záver súdu o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto je napadnuté uznesenie celkom vecne nesprávne, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné, čím boli založené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a f) C. s. p.

3.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že navrhuje napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov konania, Uviedla, že odporca má prenajatú tú časť pozemku, ktorá podľa geometrického plánu pripadá na severný okraj prenajatej parcely, bezprostredne susediaci s verejnou parcelou mesta Stupava Č.. XXXX, ktorá je určená na zabezpečenie prístupu všetkých vlastníkov okolitých pozemkov k svojim nehnuteľnostiam s tým, že dôvodom súdnej intervencie, ktorú iniciovala, je blokovanie dostupnosti jej pozemku tým, že odporca úmyselne umiestňuje svoje motorové vozidlo na príjazdovej verejnej ceste takým spôsobom, že jej bráni v prejazde a dostupnosti pozemku motorovými vozidlami, pričom tak koná aj po opätovných výzvach na uvoľnenie prístupovej cesty a

podaní viacerí (zrejme viacerých, pozn. odvolacieho súdu) oznámení na políciu. Súčasne poukázala na to, že verejná J. Č.. XXXX je v mieste stretu s prenajatou J. Č..XXXX zúžená natoľko, že nie je možné realizovať prejazd motorovými vozidlami výhradne cez verejnú J. Č.. XXXX, pričom tento skutkový stav viedol k tomu, že sa verejne prístupná cesta odklonila na priľahlé súkromné parcely umiestnené na južnej hranici verejnej J. Č.. XXXX, vrátane odklonenia na parcelu Č.. XXXX. Uviedla, že podľa geodetických meraní uvedených v prílohe tohto podania (Geometrický plán na vecné bremeno) bolo zistené, že profil verejnej J. Č.. XXXX má v týchto miestach šírku zhruba 1,43 m, pričom tento stav je v danej lokalite všeobecne známy všetkým vlastníkom nehnuteľností vrátane odporcu. Poukázala na to, že z fotodokumentácie, ktorú predložila vyplýva, že odporca navyše umiestňoval svoje motorové vozidlo v pozícii, ktorá úplne zjavne znemožňovala akýkoľvek prejazd po prístupovej ceste, resp. prístup k pozemkom iných vlastníkov, pričom samotné tvrdenie odporcu, že svoje vozidlo údajne parkoval len na súkromnej parcele, ktorú má prenajatú, nemôže s ohľadom na skutkové okolnosti jeho konania, ako i s ohľadom na skutkové okolnosti danej pozemkovej oblasti obstáť a ani nemôže používať súdnu ochranu, pretože umiestnenie jeho vozidla nenasvedčuje dobromyseľnému užívaniu prenajatého pozemku, ale práve naopak, nasvedčuje zneužívaniu subjektívnych práv a výkonu nájmu takým spôsobom, že zasahuje do práv tretích osôb. Poukázala na to, že tento zásah sa týka jedinej prístupovej cesty k pozemkom ostatných osôb a predstavuje aj bránenie v prístupe záchranných zložiek a Hasičského a záchranného zboru, a preto je konanie odporcu v príkrom rozpore s dobrými mravmi s tým, že o skutočnosti, že presne cez túto prenajatú časť parcely č. 1292 už roky vedie verejná prístupová cesta vypovedá aj Geometrický plán - „Zameranie skutkového stavu prístupovej cesty“, realizovaný geodetom A.. L.N. L. zo dňa 05. 05. 2023, ktorý predložil samotný odporca Stavebnému úradu Stupava prostredníctvom svojho podania označeného ako „Vec: Nová skutočnosť, doplnenie podkladov k námietkam-č: SU-5003/610/2023- JAM“ zo dňa 11. 05. 2023, z čoho vyplýva, že odporca si je počas celej doby existencie nájmovej zmluvy plne vedomý toho, že cez ním prenajatú časť J. Č.. XXXX vedie ustálená prístupová cesta ku všetkým nehnuteľnostiam v danej pozemkovej oblasti, a preto je irelevantné, či umiestňuje svoje vozidlo na tejto prenajatej parcele alebo na jej hraničnej ploche s verejnou J. Č.. XXXX alebo na samotnej verejnej J. Č.. XXXX, pretože vo všetkých jednotlivých prípadoch koná so zjavným účelom blokovat' prístup k nehnuteľnosti žalovanej (zrejme navrhovateľke, pozn. odvolacieho súdu). Poukázala na to, že odporca disponuje vlastnou samostatne stojacou garážou na svojom pozemku J.. Č.. XXXX a takisto aj dostatočne veľkorysou plochou na svojom pozemku, ktorá môže slúžiť a (pravidelne aj slúži) na parkovanie jeho vozidiel. Uviedla, že nárok na nariadenie neodkladného opatrenia bol odvodený od protiprávneho konania žalovaného v podobe vytvárania úmyselnej prekážky v prístupe k jej pozemku, o čom vypovedá aj samotný výrok uznesenia o neodkladnom opatrení, súd teda vo svojom rozhodnutí nezameral povinnosť odporcu výhradne na J. Č.. XXXX, ale povinnosť zameral na konanie odporcu ako také, keď mal správne za osvedčené, že z jeho strany dochádza k protiprávnemu konaniu. Poukázala na to, že ani samotný odporca nepredložil jediný dôkaz o tom, že svoje motorové vozidlo neparkoval na verejnej J. Č.. XXXX, resp. do tohto priestoru verejnej parcely jeho vozidlo nezasahovalo. Poukázala na rozhodovacia prax súdov v oblasti neodkladných opatrení v podobných, resp. totožných právnych veciach, kde súdy takisto vyhovelí žalobcovi a nariadili neodkladné opatrenie, a to aj v prípadoch keď žalovaný úmyselne umiestňoval prekážky brániace v prejazde k nehnuteľnosti žalobcu (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/65/2020-325 /ide o číslo konania, pozn. odvolacieho súdu/ zo dňa 09. 09. 2020, rozhodnutie NS ČR 22Cdo/271/2011). Zdôraznila, že odporca sa odvolaním snaží docieľiť v zásade toho, aby bolo zrušené neodkladné opatrenie, a preto z istého pohľadu možno hodnotiť odvolanie ako iracionálne, lebo sa týmto domáha v zásade toho, aby mohol ďalej vytvárať prekážky a brániť tak v prístupe k nehnuteľnosti žalovanej (zrejme navrhovateľke, pozn. odvolacieho súdu) s tým, že odporcovi nebola uložená nijaká povinnosť zdržať sa užívania ním prenajatého pozemku, iba povinnosť nebrániť jej v prejazde na vlastný pozemok, keďže na dosiahnutie tohto účelu využíva nájmové zmluvy, ktorými sa snaží legalizovať svoje konanie contra bonos mores namierené proti nej, jej rodine a osobám, ktoré odvodzujú svoje práva od jej práv. Poukázala na skutočnosť, že odporca nijako nespochybnil viaceré jej skutkové tvrdenia, a to najmä blokovanie výjazdu jej manžela v čase, kedy maloleté deti potrebovali zdravotnú pomoc a lieky a nevyjadril sa ani k okolnostiam nasvedčujúcim subjektívnemu zneužívaniu práv v podobe úmyselného zabraňovania dostupnosti jej pozemku. Uviedla, že nespochybnil ani to, že svoje motorové vozidlo umiestňuje na ceste práve v čase, kedy sa na jej pozemok majú dostaviť stavebné mechanizmy za účelom vykonania ohlásených stavebných prác s tým, že jeho argumentácia o tom, že stavba na jej pozemku nie určená na trvalé bývanie je neopodstatnená, nakoľko trvalé bývanie v takejto stavbe zákonom zakázané nie je, keďže platí ústavná premisa: „čo nie je zákonom zakázané, je dovolené“, pričom aj odporca stavbu stojacu na jeho pozemku J.. Č.. XXXX/X, Z. XXX,

užíva na trvalé bývanie, hoci v katastri je evidovaná ako záhradná chata. K výkonu stavebných prác uviedla, že sú vykonávané v súlade so zákonom a boli ohlásené stavebnému úradu, pričom tento vo veci vydal rozhodnutie Č.j.: SÚ-6411/991/2023-ROM a k vzniku škody na jej strany zdôraznila, že odporca svojím konaním znemožňuje príchod robotníkov a stavebného materiálu za účelom vnútornej rekonštrukcie stavby na jej pozemku, čím znemožňuje upravenie stavby na dlhodobé obývanie a tento stav vyvoláva potrebu trvania nájmu v meste Bratislava, ktorý musí suplovať nemožnosť využívania stavby na pozemku žalovanej (zrejme navrhovateľky, pozn. odvolacieho súdu) za účelom bývania. Uviedla, že odporca svojím konaním vyvoláva i rôzne iné škody, akými je napríklad škoda spôsobená zhotoviteľovi stavebných prác za to, že dňa 04. 07. 2023 nemohol v dôsledku blokovania prístupovej cesty odporcom, vykonať stavebné práce na jej pozemku, čím nedošlo k plneniu nimi uzavretej zmluvy a úhrade odmeny za vykonanie stavebnej činnosti, pričom škoda bola spôsobená aj jej manželovi, A. K., ktorý mal dňa 04. 07. 2023 zabezpečiť zhotoviteľovi stavebných prác prístup na pozemok a následnú inštruktáž k vykonaniu stavebných prác a musel zabezpečiť svoj príchod na pozemok z Lotyšska, čím mu vznikla v dôsledku neúčelného príchodu na pozemok škoda na prepravných nákladoch s tým súvisiacich.

4.

Odporca v odvolacej replike poukázal na to, že navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu verifikovala jeho tvrdenia uvedené v odvolaní podanému proti neodkladnému opatreniu, a to, že mal svoje motorové vozidlo umiestnené na prenajatej súkromnej parcele M.-F. Č.. XXXX a nie na J. U.-F. Č.. XXXX, vlastnícky patriacej mestu Stupava, ktorá slúži ako verejne prístupová cesta a rovnako potvrdila aj jeho odvolaciu námietku, že skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že mal umiestnené svoje motorové vozidlo na J. U.-F. Č.. XXXX vo vlastníctve Mesta Stupava a tým bránil navrhovateľke v prejazde cez túto verejne prístupovú cestu k jej nehnuteľnostiam, je celkom nesprávne a nepravdivé. Poukázal na to, že svojím vyjadrením k jeho odvolaniu potvrdila, že ako prístupovú (príjazdovú) cestu k svojim nehnuteľnostiam nevyužíva verejnú J. U.-F. Č.. XXXX (vo vlastníctve mesta Stupava), ale na prejazd neoprávnene využíva súkromné parcely vo vlastníctve tretích osôb, čím sa zároveň opätovne potvrdzuje pravdivosť a opodstatnenosť jeho odvolacích námietok a úplná nesprávnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie. K tvrdeniu navrhovateľky, že tým, že parkuje na súkromnej prenajatej parcele, zneužíva subjektívne práva a ani nemôže požívať súdnu ochranu, opätovne poukázal na zmluvu o nájme (priloženú k odvolaniu proti neodkladnému opatreniu ako dôkazy č. 4 a č. 5), ktorú uzavrel ako nájomca s vlastníčkami J. M. -F. Č.. XXXX E. J. C. C. G. ako prenajímateľkami, a v súlade s ktorou užíva časť tejto parcely v rozsahu 50 m² a v prípade potreby umiestňuje svoje motorové vozidlo výlučne a len na tejto prenajatej parcele, pričom neumiestňuje a nikdy neumiestňoval svoje motorové vozidlo na verejnej pC. U.-F. Č.. XXXX vo vlastníctve Mesta Stupava a naproti tomu navrhovateľka vedome realizuje prejazd svojím motorovým vozidlom k svojim nehnuteľnostiam neoprávnene cez súkromné pozemky (viditeľne označené ako „súkromný pozemok“), vlastnícky patriace tretím osobám (X. F. F., E. J., C. G. Y., J. N.), a to nielenže bez súhlasu týchto vlastníkov, ale napriek ich výslovnému nesúhlasu (priloženého k odvolaniu proti neodkladnému opatreniu ako dôkaz č. 6), čím zároveň porušuje zákonný zákaz (§ 4 ods. 3 písm. i/ zákona č. 8/2009 Z. z.). Poukázal na to, že navrhovateľka obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyvolala zdanie, že sa domáha len ochrany výkonu práva spočívajúceho v práve prejazdu po verejne prístupovej ceste, ktorá je vo výlučnom vlastníctve Mesta Stupava (čo súd prvej inštancie aj takto prevzal za skutkový základ svojho rozhodnutia, keď v bode 29 výslovne takýto záver aj skonštatoval), avšak v skutočnosti domáha neoprávneného a nelegitímneho prejazdu cez súkromný pozemok - J. M.-F. Č.. XXXX Y. Y. E. J. C. C. G., ktorý chce využívať na prejazd, napriek výslovnému nesúhlasu menovaných spoluvlastníčok, čím zasahuje do ich ústavou garantovaného práva užívať a vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 Ústavy SR), o to viac, že takýto prejazd má slúžiť k zabezpečeniu navrhovateľkou nelegálne vykonávaných stavebných prác, aj pomocou ťažkých stavebných mechanizmov. Namietol, že domáhať sa za danej situácie, aby jeho legitímne konanie nepoživalo súdnu ochranu a naopak, nelegitímne konanie navrhovateľky súdnu ochranu poživalo, je nutné považovať jednoznačne za šikanóznny výkon práva a zjavné zneužitie práva, pričom na tomto fakte nič nemenia ani navrhovateľkou tvrdené (avšak bližšie nešpecifikované) „skutkové okolnosti danej pozemkovej oblasti“, ktoré však za žiadnych okolností nemôžu byť na jeho ťarchu s tým, že v tomto smere sa môže navrhovateľka obrátiť na Mesto Stupava ako vlastníka J. M.-F. Č.. XXXX (majetku slúžiaceho na verejné účely - prístupovej cesty (§ 8 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb.), aby situáciu na danom mieste „vyriešilo“, obzvlášť v situácii, ak navrhovateľka postavila na J. U.-F. Č.. XXXX oplotenie brániace jej v práve „prístupu“, ktorého sa domáha. K tvrdeniu navrhovateľky, že nepredložil žiadny dôkaz o tom, že motorové vozidlo neparkoval na verejnej J. U.-F. Č.. XXXX, resp. do tohto priestoru

verejnej parcely jeho vozidlo nezasahovalo, odporca uviedol, že pokiaľ navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, bola povinná k nemu predložiť dôkazy a osvedčiť svoj nárok, takže ak tvrdila, že parkoval na verejnej J. U.-F. Č.. XXXX, bola toto svoje tvrdenie povinná preukázať, pretože nie žalovaný (odporca) preukazuje, že na parcele neparkoval, keďže každý preukazuje svoje vlastné skutkové tvrdenia, a jednak platí tzv. negatívna dôkazná teória, podľa ktorej nie je objektívne možné preukazovať niečo, čo sa nestalo, t. j. preukazovať negatívne skutočnosti (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo /81/2010) s tým, že preukázal, že svoje motorové vozidlo parkoval na J. M.-F. Č.. XXXX, čo samo osebe vylučuje, že parkoval na verejnej J. U.-F. Č.. XXXX. K argumentácii navrhovateľky o účelovosti podaného odvolania dodal, že sa úplne legitímne a logicky bráni súdom uloženému neodkladnému opatreniu, vychádzajúceho z nepravdivých a zavádzajúcich skutkových okolností tvrdných navrhovateľkou a nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie o mieste státi jeho vozidla, pričom z tejto evidentnej nesprávnosti (súd sa oboznámil s verejným registrom - katastrom nehnuteľností ako sám konštatuje v bode 6 svojho rozhodnutia) vyvodil záver, resp. rozhodnutie, pre vydanie ktorého neboli splnené ani elementárne zákonné predpoklady. Poukázal na skutočnosť, že dňa 07. 11. 2023 sa navrhovateľka, prostredníctvom advokáta E.. O. J. (právne zastupujúceho navrhovateľku aj v tejto veci neodkladného opatrenia), zúčastnila vytýčenia tej časti J. U.-F. Č.. XXXX, F. Ú. R., ktorú v návrhu na neodkladné opatrenie označila ako „jedinú prístupovú cestu používanú už desiatky rokov v oblasti so súkromnými pozemkami, tzv. chatová oblasť“, a ktorú súd prvej inštancie v rozhodnutí (bod 28) skutkovo vymedzil ako „prístupovú cestu evidovanú na J. Č.. XXXX K. U., druh pozemku ostatná plocha, ktorej výlučným vlastníkom je Mesto Stupava, Hlavná 1/24, 900 31, Stupava, IČO 305081“, pričom z úkonu vytýčovania bol vyhotovený „Vytýčovací náčrt“ zo dňa 07. 11. 2023, a v „Protokole o vytýčení hranice pozemku“ sú zdokumentované prekážky/neoprávnený záber prístupovej J. U.-F. Č.. XXXX vo vlastníctve tretej osoby oplotením zrealizovaným navrhovateľkou na prístupovej parcele a nového výkopu zaliateho betónom, taktiež zrealizovaného navrhovateľkou a zasahujúceho do prístupovej J. U.-F. Č.. XXXX s tým, že dôvodom vytýčenia bola (a je) skutočnosť, ktorú namietal už v odvolaní podanom proti neodkladnému opatreniu, čo do výroku I. napadnutého uznesenia pre jeho materiálnu nevykonateľnosť, že nebolo žiadnym spôsobom označené miesto, ku ktorému sa uložené zdržanie sa konania má vzťahovať, nakoľko súd prvej inštancie, pokiaľ ide o jeho konanie, založil svoje rozhodnutie akcentujúc, že má „dostatočne osvedčené tvrdenia navrhovateľky ohľadne jeho správania spočívajúceho vo vytváraní prekážok zastavením motorového vozidla na parcele U.-F. Č.. XXXX, ktorej vlastníkom je Mesto Stupava, na základe čoho dospel k záveru o dôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení povinnosti v znení, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia“ (bod 27), avšak faktom je, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v rozpore s jeho výrokovou časťou, keďže súdom konštatovaná skutočnosť, že prekážka je vytvorená na J. U.-F. Č.. XXXX, vo výlučnom vlastníctve Mesta Stupava, nie je žiadnym spôsobom do výroku napadnutého uznesenia premietnutá (čo odporuje § 218 ods. 1 veta prvá C. s. p.) a zakladá jeho materiálnu nevykonateľnosť (§ 232 ods. 1 C. s. p.). Zdôraznil, že účelom vytýčenia bolo, aby neurčitý a nevykonateľný výrok napadnutého uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nebol zneužívaný navrhovateľkou na vynucovanie si jej prechodu a prejazdu cez hociktorý súkromný pozemok tvrdením, že prístupuje k svojim nehnuteľnostiam, ku ktorým sa nemôže dostať po J. U.-F. Č.. XXXX, keďže na tejto parcele sama navrhovateľka postavila neoprávnene plot a parkuje tam s tým, že v protokole o vytýčení hranice pozemku bolo v jeho časti „C“ zdokumentované, že prekážky na J. U.-F. Č.. XXXX ako na verejnej prístupovej ceste v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie sú v úseku J. Č.. XXXX/XX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, F. P. R. V. R. P. J. U.-F. Č.. XXXX, že je na verejnej prístupovej ceste umiestnené oplotenie zasahujúce do verejnej prístupovej cesty - J. U.-F. Č.. XXXX o šírke 2,15 m a dĺžke 27,50 m; bol zistený výkop o šírke 0,40 m začínajúci v lomovom bode J. Č.. XXXX/XX R. J. U.-F. Č.. XXXX šikmo vedený do verejnej prístupovej komunikácie J.. U.-F. Č.. XXXX o dĺžke 10,26 m; geodetické vytýčenie výkopu podľa § 75 a nasl. stavebného zákona nebolo predložené osobou realizujúcou výkopové práce A. K. a navrhovateľkou, pričom tento výkop bol dňa 06. 11. 2023 spoločne aj s novými nepovolenými podzemnými inžinierskymi sieťami vliaty betónovou zmesou. Poukázal na pravdivosť svojich skutkových tvrdení uvedených v odvolaní podanom proti neodkladnému opatreniu, že navrhovateľka (spolu so R. H. A. K.) majú umiestnené oplotenie ich pozemkov až na prístupovej J. U.-F. Č.. XXXX, vlastnícky patriacej Mestu Stupava, čím samotná navrhovateľka nielenže neoprávnene „zaberá“ časť J. U.-F. Č.. XXXX, ktorá je prístupovou cestou, ale zároveň sama vytvorila na prístupovej ceste vedúcej po J. U.-F. Č.. XXXX prekážku brániacu jej v prejazde cez túto parcelu k jej nehnuteľnostiam, z dôvodu ktorého nemajú jej tvrdenia v tomto konaní oporu v skutočnom stave vecí, keďže jedinou osobou, ktorá bráni navrhovateľke v prístupe k jej nehnuteľnostiam je ona samotná tým, že vytvorila na J. U.-F. Č.. XXXX pevnú prekážku a túto parcelu tým neoprávnene zabrala. Pre úplnosť

dodal, že „prístupové“ právo navrhovateľky k jej nehnuteľnostiam v danej záhradkárskej kolónii Nová Hora extravilán je celý čas neporušené, pretože navrhovateľka ponechala prechodovú šírku (príloha č. 2 vyhl. č. 532/2002 Z. z.) tak, ako to preukazuje Vytyčovací náčrt zo dňa 07. 11. 2023, ktorého podkladom sú lomové body vlastnoručne označené jej právnym zástupcom E. J., prítomným na vytyčovaní dňa 07. 11. 2023. Uviedol, že navrhovateľka vedome zamlčala súdu, že jedinou prístupovú cestu vedúcu po J. U.-F. Č.. XXXX, vlastnícky patriacu Mestu Stupava, sama neoprávnene zabrala vlastným oplotením a rovnako vedome zavádzala súd, keď stavebné a terénne práce označila ako „pozemkové úpravy“, v snahe vyhnúť sa povinnostiam vyplývajúcim zo stavebného zákona, pričom tieto boli a sú realizované navyše aj v rozpore so stavebným zákonom a vodným zákonom, keďže tieto stavebné činnosti vykonáva spôsobom, ktorým porušuje jeho práva a právom chránené záujmy. Zopakoval, že skutočným záujmom navrhovateľky nie je dostať sa k vlastnej nehnuteľnosti ako to prezentuje súdu, ale udržiavanie protiprávneho stavu, ktorý opakovane namieťa a trvá na riadnom a zákonnom vykonávaní stavebnej a inej činnosti, ktorá má priamo vplyv na jeho nehnuteľnosti nachádzajúce sa v priamom susedstve s jej nehnuteľnosťami, ktorá nedisponuje žiadnym stavebným povolením k zhotovovaniu stavby na trvalé bývanie, disponuje len ohlásením oplotenia ako drobnej stavby (stavebný úrad vyzval navrhovateľku k bezodkladnému zastaveniu prác na stavbe - štátny stavebný dohľad dňa 07. 03. 2023). Zdôraznil, že navrhovateľka doposiaľ zaberá J. U.-F. Č.. XXXX, vlastnícky patriacu Mestu Stupava, zhotovovaním nelegálnych oplotení bez akéhokoľvek stavebného povolenia, ukladaním stavebného odpadu, navázaním zeminy, vykonávaním terénnych úprav, a to všetko na parcele, ktorá jej vlastnícky nepatrí, hoci sama súd presviedča, že jej ide iba o prístup k jej nehnuteľnostiam, ako však vyplýva z vytyčovacieho náčrtu, tento prístup marí nielen sama sebe, ale aj ostatným osobám, pričom nelegálnou (nepovolenou, či neohlásenou) stavebnou činnosťou pritom poškodila jeho oplotenie, ktoré sa vychýlilo z osi, oplotenie zasypáva a podpíliť oporné stĺpy. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka na podklade jediného ohlásenia drobnej stavby tak vykonáva inú - nepovolenú stavebnú činnosť (a to aj pomocou ťažkých stavebných mechanizmov, nejedná sa o vôbec drobnú stavbu oplotenia, ale zhotovovanie masívnych betónových múrov z betónových prefabrikátov - stratené debniace tvárnice DN 30), pričom následne požiadala o dodatočnú legalizáciu stavby (parcely navrhovateľky M.-F. Č.. XXXX/X má však funkčné využitie F18 - záhrady a F25 - povinnosť umožniť prechod, nemá funkčné využitie F20 - vinice), a preto nevyhnutne potrebuje, aby ho súd obmedzil v ochrane jeho práv a právom chránených záujmov, a to prostredníctvom vydaného neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka a/alebo jej manžel tzv. „operujú“ pred orgánmi verejnej moci, keď poukazuje na ich nezákonné činnosti, ktoré ho poškodzujú.

5.

Navrhovateľka v odvolacej duplike uviedla, že tvrdenia odporcu v jeho replike, že potvrdila umiestňovanie jeho vozidla výhradne na prenajatom pozemku a nie na pozemku mesta Stupava J.. Č.. XXXX cez, ktorý vedie prístupová cesta považuje za absurdné, pretože tieto závery vyplývajú zo subjektívnych záverov odporcu, ale tiež sú irelevantné vo vzťahu k jeho správaniu, na ktoré poukázala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v jej prvej duplike tohto súdneho konania. Pripomenula, že poukázala najmä na zneužitie subjektívnych práv zo strany odporcu, ktorý svoje vozidlo zámerne umiestňoval na prenajatom pozemku takým spôsobom, aby jej bránil v prejazde na jej nehnuteľnosť, pričom tieto skutočnosti boli potvrdené aj dôkazmi - fotodokumentáciou so (zo, pozn. odvolacieho súdu) skutkovej situácie, ktorá nepochybne poukazuje na nemožnosť prejazdu k pozemkom po jedinej prístupovej ceste, ktorú žalovaný týmto spôsobom zablokoval. Zopakovala, že odporca si zjavne úmyselne prenajal časť parcely s cieľom umiestňovať tam svoje motorové vozidlo s tým, že poukázala aj geometrický plán (už predložený v konaní) zakresľujúci skutkový priebeh príjazdovej cesty t. j. cesty reálne prechádzajúcej po okrajových častiach súkromných pozemkov, ktorý si pôvodne objednal odporca a teda o skutočnom priebehu príjazdovej cesty aj vedel, keď uvedené len potvrdzuje, že odporca nielen, že konal so zlým úmyslom brániť jej v prejazde na jej pozemok, ale tento úmysel zjavne aj dlhodobo plánoval, nakoľko nielenže mal vedomosť o reálnom stave umiestnenia tamtojšej prístupovej cesty, ale tento stav mal potvrdený aj znaleckým dokazovaním - vypracovaným geometrickým plánom skutkového stavu príjazdovej cesty. Poukázala na to, že odporca takmer nijakým spôsobom v tomto konaní nespochybnil jej procesný útok poukazujúci na porušovanie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že jeho argumenty ako osoby, ktorá len užíva prenajatý pozemok, s ohľadom na prednesené argumenty a dôkazy považuje len za účelovú snahu o legalizáciu jeho konania s tým, že jeho obrana nezodpovedá realite, ale je možné ju vnímať ako účelovú a ako výraz absolútneho nepochopenia skutočnosti, že k posúdeniu konania odporcu nie je rozhodujúce len to, či mal prenajatú konkrétnu hraničnú časť súkromného pozemku, ale aj to, čo svojím konaním reálne chcel docieľiť a či toto konanie bolo v súlade

s právnym poriadkom a morálnymi princípmi, na ktorých tento právny poriadok stojí. Upozornila na to, že odporca sa opäť nijakým spôsobom nevyjadril k tomu, akým spôsobom by mala byť zachovaná priechodnosť ustálenej prístupovej cesty, po tom čo účelovo parkoval vozidlo na mieste zabraňujúcom prejazd k ostatným pozemkom, ani k tomu, že poukazovala na to, že spôsob užívania prenajatého pozemku (parkovanie spôsobujúce blokáciu cesty) nemalo nijaký ekonomický význam podporujúci zriadenie prenájmu tejto časti pozemku, odporca takisto nepochybnil ani skutočnosť, že prístupová cesta vedúca cez okrajové časti súkromných pozemkov je v danej lokalite ustálená desiatky rokov a takýmto spôsobom a dlhodobo využívaná. K tvrdeniu odporcu, že údajne potvrdila, že na prístup k svojmu pozemku využíva hraničné časti súkromných parciel namiesto toho, aby využívala verejnú J. Č.. XXXX vo vlastníctve mesta Stupava uviedla, že ide o opätovné nepochopenie skutkového stavu tamojších pozemkov a pravdepodobne deficit informácií poskytnutých pri vypracúvaní tejto procesnej obrany, nakoľko verejná J. Č.. XXXX nemôže byť z objektívnych dôvodov využívaná ako jediná prístupová cesta k pozemkom ostatných vlastníkov vrátane žalovanej (pravdepodobne navrhovateľky, pozn. odvolacieho súdu), práve z toho dôvodu, že táto parcela je dlhodobo (podľa výpovedi ostatných vlastníkov pozemkov tento stav trvá zhruba od roku 1964, t. j. takmer 60 rokov) zastavaná plotmi, budovami alebo prístupovými bránami iných vlastníkov (vrátane budovy samotného odporcu), a preto je nereálne využívať J. Č.. XXXX na prechod k pozemkom nakoľko prechod sa realizovať objektívne nedá. Uviedla, že práve toto je dôvod prečo sa už takmer 60 rokov v danej lokalite využívajú hraničné časti súkromných parciel na prechod k ostatným pozemkom s tým, že tento stav bol dlhodobo akceptovaný a nikým namietaný až do okamihu, kedy odporca začal v danej pozemkovej lokalite vykonávať aktivity, ktoré smerovali proti právam ostatných vlastníkov a mali krajne šikanózný charakter. K tvrdeniu odporcu, že na prechod k svojmu pozemku využíva výhradne verejnú J. Č.. XXXX uviedla, že ho považuje za zmätočné a s tým, že nie je jasný účel ani jeho tvrdenia, že svoje motorové vozidlo umiestňoval vždy iba na prenajatej časti súkromnej parcely, avšak nikdy nie na verejnej J. Č.. XXXX vo vlastníctve mesta Stupava, pretože z predloženej fotodokumentácie ako aj z predložených geodetických a geometrických plánov priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je jasne preukázané, že verejná J. Č.. XXXX sa v mieste kontaktu s parcelou prenajatou odporcom a parcelou v jeho vlastníctve obmedzuje iba na šírku zhruba 1,43 m (priechod tu prakticky neexistuje), verejná J. Č.. XXXX je v tejto v tomto konkrétnom mieste zúžená práve z dôvodu, že samotný odporca má na verejnej parcele umiestnenú svoju nehnuteľnosť. Namietla, že nie je pravda, že dôvodom nedostupnosti jej pozemku, je jej vlastný plot, nakoľko dôvodom nedostupnosti bolo zablokovanie prístupovej cesty odporcom. K vyhláseniu odporcu, že má na svojom pozemku vykonávať nelegálne stavebné práce uviedla, že ho vyzýva, aby predložil dôkaz o tom, že tieto stavebné práce sú nelegálne s tým, že jeho procesnú obranu považuje za nulitnú, nesúvisiacu s predmetom konania, a faktické doznanie odporcu, že motívom jeho konania bolo bránenie výkonu stavebných prác. Zopakovala, že prejazd cez verejnú J. Č.. XXXX je nemožný, a situácia s prejazdom sa týka desiatok ďalších vlastníkov, ktorí majú v danej lokalite pozemky a nehnuteľnosti s tým, že túto otázku môže súd riešiť ako tzv. predbežnú v rámci posudzovania tejto právnej veci ako celku a per analogiam odkázala na rozhodovaciú prax súdov vo veciach zriaďovania vecných bremien (faktická a právna nemožnosť prejazdu opodstatňujúca využívanie iných pozemkov na dosiahnutie účelu prejazdu). Uviedla, že v tomto konaní by súd teda nemal hodnotiť to, či odporca formálne „stál“ alebo „nestál“ na verejnej parcele, ale to čo svojím konaním chcel reálne docieľiť, nakoľko jeho cieľom bolo brániť v prejazde a využívať nájomnú zmluvu na to, aby zinscenoval dojem dobromyseľného užívania prenajatého pozemku. K námietke odporcu, že v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia mu nebolo uložené konkrétne miesto, v ktorom sa má zdržať bránenia v prístupu k nehnuteľnosti voči nej, uviedla, že mu bol na základe neodkladného opatrenia uložený zákaz „facere“, t. j. dostal všeobecný zákaz formulovaný „in personam“ brániť jej v prízjazde na jej pozemok s tým, že uložený zákaz považuje za logický, pretože podstatou konania odporcu bolo dosiahnutie výsledku v podobe nemožnosti v prízjazde na pozemok, pričom konkrétny spôsob akým tento výsledok dosiahne je v zásade irelevantný. Uviedla, že je nepravdivé tvrdenie odporcu, že postavila plot na J. Č.. XXXX, keďže tam žiadny neexistuje, nakoľko stavebné práce boli zastavené potom čo vyšlo najavo, že geodeti, ktorí zameriavali hranice jej pozemku, nedokázali z objektívnych dôvodov precízne zmerať konkrétnou hranicu pozemku žalovanej (odvolací súd opätovne uvádza, že žalobkyňa má zrejme na mysli seba, nakoľko nie je žalovanou stranou). Uviedla, že dňa 07. 11. 2023 o 10:00 hod. bolo vykonané geodetické zameranie verejnej J. Č.. XXXX, ktoré vykonávala D. A.. L., pričom nemá vedomosť o objednávateľovi merania, avšak údajným objednávateľom bol odporca, nestotožnila sa však s pozvánkou, priebehom a záverom geodetického merania, nakoľko v pozvánke je uvedené, že meranie sa má vykonať aj z dôvodu neoprávneného/nelegálneho uloženia optokábla Telecomu mimo jeho ochranného pásma zo strany Slovak Telekom (L. U.), ktorí však medzi subjektmi pozvanými na

meranie pozvaní neboli a o meraní neboli ani upovedomení. Navrhovateľka sa v ďalšej časti svojho vyjadrenia vyjadruje ku geodetickému zameraniu, nakoľko však priebeh tohto merania nemá žiadny súvis s dôvodmi, pre ktoré bolo nariadené neodkladné uznesenie napadnutým uznesením, nepovažuje odvolací súd za účelné a zmysluplné túto argumentáciu uvádzať.

6.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 2 C. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nevyhnutné zmeniť, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.

Predmetom odvolacieho prieskumu je uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a odporcovi uložil povinnosť zdržať sa vytvárania akýchkoľvek prekážok, vrátane umiestňovania akýchkoľvek predmetov, zastavenia alebo státia motorových vozidiel alebo akéhokoľvek iného spôsobu bránenia v sprístupnení nehnuteľností, špecifikovaných vo výroku napadnutého uznesenia, keď dospel k záveru, že nakoľko odporca bezdôvodne bráni navrhovateľke v prístupe na jej pozemok po verejnej prístupovej ceste, evidovanej na J. Č.. XXXX, K.. „„, druh pozemku: ostatná plocha, ktorej výlučným vlastníkom je Mesto Stupava, čím obmedzuje jej vlastnícke právo, ktorého súčasťou jej aj právo nehnuteľnosti riadne užívať, je dôvod na neodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

8.

Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť aj vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

9.

V posudzovanej veci nariadil súd prvej inštancie neodkladné opatrenie, ktoré nie je spojené s konaním vo veci samej dôvodiac tým, že jeho nariadením bude dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 C. s. p.), pričom však odvolací súd považuje za potrebné dodať, že aj v prípade, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej, je nevyhnutné, aby mal nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu osvedčenú.

10.

V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne na tom, ktorý ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby v návrhu boli navrhnuté dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. To

však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

11.

Z obsahu spisu, ako aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k záverom prezentovaným v napadnutom rozhodnutí na základe dôkazov predložených navrhovateľkou neodkladného opatrenia, fotografií, záznamov o podaní oznámení zo dňa 16. 02. 2023 a 07. 05. 2023, a napokon osvojením si jej skutkových tvrdení v celom rozsahu, na základe ktorých ustálil, že odporca vytvára protiprávny stav, následkom ktorého je obmedzená realizácia vlastníckeho práva navrhovateľky k jej nehnuteľnostiam, nakoľko prístup k nim má obmedzený.

12.

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že predpokladom pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia bolo, aby navrhovateľka osvedčila splnenie dvoch základných podmienok, a to jednak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán (§ 325 ods.1 C. s. p.) a zároveň osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 C. s. p.). Povinnosťou navrhovateľky teda bolo preukázať (osvedčiť) skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že utrpela, prípadne by jej hrozila nejaká ujma v prípade, ak neodkladné opatrenie nebude nariadené, keďže neodkladné opatrenie je opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Tejto neodkladnej potrebe zodpovedá aj úprava náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzená v § 326 C. s. p., predovšetkým opísanie rozhodujúcich skutočností v rámci vecnej argumentácie, ktoré odôvodňujú túto potrebu, pričom tieto skutočnosti musí navrhovateľ aj náležitým spôsobom osvedčiť.

13.

Pred nariadením neodkladného opatrenia je preto povinnosťou súdu posúdiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením navrhovanej povinnosti alebo obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia. V súvislosti s vyhodnotením tejto potreby musí súd skúmať aj splnenie ďalších predpokladov, otázku ich osvedčenia vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie ako prostriedok procesnej ochrany v civilnom procese však nemôže sám osebe opodstatniť záver o porušení práva.

14.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou odporcu v podanom odvolaní, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nie je možné zistiť, na základe ktorých listinných dôkazov navrhovateľky dospel súd prvej inštancie k záveru, že svojim motorovým vozidlom bráni v prístupe na pozemok vo vlastníctve navrhovateľky, nakoľko dané skutkové tvrdenie síce preukazovala predložením fotografií, na ktorých je zaznamenané umiestnenie motorového vozidla odporcu, avšak iba na dvoch fotografiách je možné vidieť, že okolo stojaceho vozidla odporcu je taký priestor, že druhé vozidlo okolo neho prejsť nedokáže.

15.

V prvom rade je nutné uviesť, že z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že je skoro doslovnou reprodukciou argumentácie navrhovateľky v podanom návrhu, s ktorou sa súd prvej inštancie lakonicky stotožnil napriek tomu, že navrhovateľka svoje skutkové tvrdenia neosvedčila takými listinnými dôkazmi, z ktorých by ich bolo možné verifikovať. Je nutné uviesť, že navrhovateľka na podporu svojich skutkových tvrdení predložila 11 fotografií, avšak iba na dvoch je zachytené motorové vozidlo odporcu v polohe, z ktorej je zrejmé, že bráni v prejazde. Súd prvej inštancie dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia vzhľadom aj v Záznamoch spísaných MV SR, OR PZ v Malackách, Odborom poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ v Stupave zo dňa 07. 05. 2023, Č.: ORP-P-141/MA-OPP3-2023 a zo dňa 16. 02. 2023, Č.p.: MsP, ktoré však preukazujú iba to, že navrhovateľka podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči odporcovi, avšak skutočnosť, že osoba, ktorá sa cíti poškodená na svojich právach podá oznámenie o spáchaní priestupku, ešte nie je dôkazom, že sa označená osoba aj priestupku dopustila, nakoľko až výsledok priestupkového konania, resp. rozhodnutie o spáchaní priestupku by za určitých okolností mohlo viesť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia k záveru o jeho dôvodnosti. Je zarážajúce, že napriek tomu, že navrhovateľka súdu prvej inštancie nepredložila jediný dôkaz o vzniku tvrdenej materiálnej škody, ktorá má byť následkom protiprávneho, resp. úmyselného konania odporcu, prvoinštančný súd dôvodnosť podaného návrhu vzhľadom aj v ujme na majetkových právach navrhovateľky, ktoré však rovnako nepovažoval za potrebné mať dôkazne preukázané, nakoľko nepredložila jediný dôkaz o finančnej náhrade, ktorú mala zaplatiť zhotoviteľovi stavebných prác na jej nehnuteľnosti titulom ušlého zisku, o ktorý bol ukrátený v dôsledku konania odporcu, ktorým zabránil odchodu stavebných mechanizmov z nehnuteľnosti navrhovateľky.

16.

Arbitrárnym je aj konštatovanie prvoinštančného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, že v dôsledku konania odporcu (parkovanie vozidla pred jeho nehnuteľnosťou) navrhovateľke vzniká aj ďalšia materiálna škoda v podobe úhrady nájomného za nehnuteľnosť, v ktorej musí bývať až do času, kedy bude môcť bývať v rodinnom dome umiestnenom na nehnuteľnosti v jej vlastníctve, nakoľko aj k tomuto svojvoľnému záveru súdu prvej inštancie absentuje v spise akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval aspoň jednu platbu tvrdeného nájomného a označenie nehnuteľnosti, v ktorej v dôsledku konania odporcu musí bývať, preto tieto skutkové tvrdenia zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení.

17.

Odvolací súd sa zároveň v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou odporcu v podanom odvolaní, že výrok napadnutého uznesenia ukladajúci mu povinnosti je zároveň nevykonateľný, nakoľko z výroku formulovaného súdom prvej inštancie nie je možné vydedukovať, na ktorej nehnuteľnosti a v akom rozsahu je povinný zdržať sa označeného konania.

18.

Odvolací súd zo všetkých uvedených dôvodov preto dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. C. s. p., keď nepreukázala (neosvedčila) skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by utrpela, prípadne jej hrozila nejaká ujma, resp., že navrhovateľke hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, resp. dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jej práv a oprávnených záujmov, a preto napadnuté uznesenie podľa § 388 C. s. p. zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

19.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2, § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že odporcovi úspešnému v prvoinštančnom a odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).